

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 495/15</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 października 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Marta Pańczyk - Kujawska
	Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **20 października 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. W. , B. W. , A. C.**

oraz G. C.

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o przeniesienie odpowiedzialności za zaległości w opłacie składek

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę **Z. W.**, oraz wnioskodawczynię **B. W.**

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **27 marca 2015 r.** sygn. akt **III U 158/15**

oddala apelację

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 października 2015 r.

Decyzją z dnia 22 stycznia 2015r. -skierowaną zarówno do Z. W. i B. W. jak i A. C. i G. P. Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego orzekł o solidarnej odpowiedzialności wszystkich w/w za

zaległości w opłacie składek na ubezpieczenie społeczne rolników A. C. i G. C. za okres od I kwartału 2010 r. do II kwartału 2011 r. na łączną kwotę 1.846 zł. W podstawie prawnej decyzji powołane zostały : art. 107 § 1, art. 108 § 1, art. 112 § 1, 3 i 4 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2012r., poz. 749 ze zm.)

w zw. z art. 52 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 201 r., poz. 1403 ze zm.) .W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z powołanymi przepisami nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa (gospodarstwa rolnego) odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe (zaległości w opłacie składek) związane z działalnością gospodarczą (prowadzeniem gospodarstwa rolnego) chyba ,że przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć o tych zaległościach. Tymczasem w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy , w których zbywca gospodarstwa rolnego (o pow. 3,33 ha fizycznego) A. C. pozostawiła zadłużenie

z tytułu składek na rolnicze ubezpieczenie społeczne własne jak i jej męża G. C. wynoszące -na dzień zbycia tego gospodarstwa za kwotę 15.000 zł tj. 26 maja 2011r. -1.846 zł ,zaś nabywcy Z. W. i B. W. nie wykazali dostatecznej staranności w ustaleniu tego stanu rzeczy , zaistniały pełne przesłanki do przeniesienia na nich odpowiedzialności z tytułu tych zaległości .

Z. W.i B. W.odwołali się do w/w decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego do Sądu Okręgowego w Przemyślu . Wnosząc o zmianę decyzji poprzez zwolnienie ich z odpowiedzialności za zaległości składkowe zbywcy gospodarstwa rolnego zarzucili ,że dołączony do umowy sprzedaży wypis z księgi wieczystej nabywanej nieruchomości nie wykazywał tego rodzaju zadłużenia (a w ich ocenie dokument ten posiada walor zaświadczenia

o jakim mowa w art. 306 g Ordynacji podatkowej , do którego odsyła art.112 § 6 tej ustawy) niezależnie od tego , że zbywająca gospodarstwo Agnieszka Czujko bezpośrednio przed podpisaniem umowy u notariusza- pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań- oświadczyła , że sprzedawana nieruchomość nie jest zadłużona, ani obciążona . Tym samym, w ocenie odwołujących ,dochowali oni wszelkiej należytej staranności , co zwalnia ich z przypisanej odpowiedzialności subsydiarnej za dług zbywcy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany rolniczy organ rentowy wniosł

o oddalenie żądania wnioskodawców z tych samych względów jakie legły u podstaw zaskarżonej decyzji , podkreślając przy tym ,iż prowadzona wobec płatnika składek (zbywcy gospodarstwa rolnego) egzekucja okazała się być bezskuteczna . Uczestnicy A. C. i G. C. pozostali beczynni procesowo.

Sąd Okręgowy w Przemyślu , po rozpoznaniu odwołania Z. W.i B. W., wyrokiem z dnia 27 marca 2015r. (sygn. akt III U 158/15) oddalił odwołanie. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił ,że uczestniczka A. C.zd. B.na podstawie umowy darowizny z dnia 6 listopada 1998 r. otrzymała od ojca J. B.gospodarstwo rolne o łącznej pow. 5,37 ha położone we wsi R.. Gospodarstwo to składało się z ośmiu działek rolnych. Dla nieruchomości prowadzona była księga wieczysta(...)Z opóźnieniem, bo dopiero w dniu 3 października 2000r. uczestniczka zgłosiła się do ubezpieczenia społecznego rolników. Decyzją z dnia 16 października 2000r. Prezes KRUS stwierdził podleganie A. C.ubezpieczeniu społecznemu rolników od dnia 6 listopada 1998 r. oraz jej męża G. C.od dnia 24 sierpnia 2000r. i zobowiązał uczestniczkę do opłacania składek zaległych i bieżących. Zaległości składkowe wynosiły już wówczas 2.752,60 zł. Trudności w terminowym regulowaniu przez uczestniczkę składek na ubezpieczenie społeczne rolników pojawiły się w zasadzie od początku podlegania temu ubezpieczeniu. Na jej wniosek z dnia 30 października 2000 r. po raz pierwszy rozłożono zadłużenie na 20 rat. Uczestniczka nie dochowała warunków spłaty ustalonych w tym pierwszym układzie ratalnym, a w ciągu kolejnych 10 lat kilkakrotnie występowała o zmianę warunków spłaty zaległości składkowych. W związku

z tym pracownicy KRUS przeprowadzali wizytację w gospodarstwie uczestniczki

w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego ,którego celem było ustalenie majątku A. C.i jej rodziny. W wyniku tych ustaleń decyzją z dnia

7 października 2002 r. Prezes KRUS orzekł o odpowiedzialności matki uczestniczki A. B.za zaległości składkowe A. C.za okres od III kw. 2000r. do III kw. 2002 r. w kwocie 4.634,63 zł. Decyzją z dnia 18 lipca 2005 r. rozłożono na 40 rat zaległości za kolejny okres od I kw. 2003r. do III kw. 2005 r.

w kwocie 6.284,50 zł. Jednak już decyzją z dnia 13 września 2005 r. zerwano ten układ ratalny wobec nie dotrzymania jego warunków przez uczestniczkę. Decyzją

z dnia 16 kwietnia 2007r. rolniczy organ rentowy ustalił, iż zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne rolników łącznie z odsetkami wynoszą 10.311,50 zł za okres od II kw. 2002 r. do I kw. 2007r. Wezwano uczestniczkę do spłaty tych zaległości pod rygorem wszczęcia postępowania o zabezpieczenie należności poprzez wpis hipoteki przymusowej w księdze wieczystej. Następnie decyzją

z dnia 21 maja 2007 r. odmówiono uczestniczce umorzenia odsetek od zaległości składkowych i równocześnie rozłożono istniejące zaległości w kwocie 12.749,90 zł od II kw. 2002r. do II kw. 2007r. na 85 rat. Pismami z dnia 16 stycznia 2008 r. i 5 lutego 2008 r. upomniano uczestniczkę o terminową spłatę rat i wezwano do opłacania bieżących składek. Natomiast decyzją z dnia 26 marca 2008 r. stwierdzono po raz kolejny zerwanie układu ratalnego. Kolejnego rozłożenia zaległości składkowych na raty dokonano decyzją z dnia 15 grudnia 2008r.za okres od III kw. 2002r. do IV kw.2008r. Pismami z dnia 7 lipca 2009 r., 21 września 2009 r., 6 sierpnia 2010 r. i 22 września 2010 r. upominano uczestniczkę o terminową spłatę rat i wzywano ją do opłacania bieżących składek. Natomiast decyzją z dnia 31 października 2010 r. stwierdzono po raz kolejny zerwanie układu ratalnego, zaś w dniu 2 grudnia 2010 r. wystawiono tytuł wykonawczy nr PU 41/89/2010 obejmujący okres składkowy od II kw. 2003r. do I kw. 2004 r. W dniu 4 lutego 2011r. przeprowadzono kolejną wizytację gospodarstwa rolnego uczestniczki, a pismem z dnia 5 kwietnia 2011 r. poinformowano ją o wysokości zaległości składkowych , które wraz z odsetkami za zwłokę za okres od II kw. 2003 r. do II kw.2011 r. wyniosły łącznie 21.197,80 zł. Dodatkowo w dniu 1 lipca 2011 r. pracownik KRUS PT/J.dokonał sprawdzenia księgi wieczystej (...), ustalając ,że uczestniczka zbyła część gospodarstwa rolnego. Decyzją z dnia 1 lipca 2011 r. poprzedzającą wpis hipoteki przymusowej potwierdzono obowiązek opłacania przez A. C.składek na ubezpieczenie społeczne rolników – własne i za męża G. C.. Wezwaniem z dnia 27 października 2011 r. wezwano ją do uregulowania należności składkowych za okres od II kw. 2004 r. do II kw. 2011 r.

w kwocie 12.550 zł ,pod rygorem wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Równocześnie podjęto ustalenia w Urzędzie Gminy w W., co do wielkości posiadanego przez uczestników gospodarstwa rolnego. Okazało się, że po zbyciu części nieruchomości na rzecz wnioskodawców Z. W.i B. W.w dniu

26 maja 2011r. w posiadaniu uczestniczki pozostały grunty rolne o pow. 2,04 ha fiz. tj. 0,91 ha przeliczeniowego . W związku z tym ,decyzją z dnia 30 listopada 2011r. , stwierdzono ustanie ubezpieczenia społecznego uczestniczki od dnia 26 maja 2011r. Następnie w dniu 6 grudnia 2011 r. wystawiono uczestniczce kolejny tytuł wykonawczy nr PU 4100/103/2011 obejmujący okres składkowy od II kw. 2004 r. do I kw. 2005 r., a w dniu 21 lutego 2011 r. - tytuł wykonawczy nr PU 4100/H/20/2012 obejmujący okres składkowy od II kw. 2004 r. do II kw. 2011 r. W dniu 21 lutego 2012r. Prezes KRUS wystąpił do Naczelnika Urzędu Skarbowego w J.o nadanie klauzuli wykonalności temu tytułowi wykonawczemu.Na tej podstawie w dniu 19 marca 2012 r. złożony został wniosek o wpis hipoteki przymusowej w dziale IV księgi wieczystej (...). Wpis został uwidoczniiony w dniu 28 marca 2012 r. Równocześnie w realizacji pozostawał tytuł egzekucyjny z dnia 6 grudnia 2011 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w J.na kolejne zapytania organu rentowego pismami z dnia 26 września 2011 r., 9 kwietnia 2013 r., 23 października 2013 r.,

26 marca 2014 r. informował rolniczy organ rentowy , że w toku egzekucji administracyjnej nie ustalono żadnych składników majątkowych, wierzytelności, środków pieniężnych, ruchomości, nieruchomości, praw majątkowych oraz innych źródeł utrzymania zobowiązanego umożliwiających wyegzekwowanie dochodzonych należności. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego

w J.umorzył postępowanie egzekucyjne obejmujące składki na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od II kw. 2004 r. do I kw. 2005 r. Fakt zaległości składkowych uczestniczki nie był nieznanym, ani ukrywany. Po raz

pierwszy w zaświadczeniu z dnia 29 września 2006 r., potwierdzając okres ubezpieczenia uczestniczki, rolniczy organ rentowy wskazał, że na jej koncie figuruje zadłużenie, przy czym zaświadczenie to zostało wydane na jej wniosek celem przedłożenia w(...)Kolejne zaświadczenia wraz z informacją o zadłużeniu z tytułu należności składkowych były wydawane uczestniczce w dniach: 2 marca 2007 r., 30 kwietnia 2007 r. i 21 lipca 2009r. A. C.nie opłacała też podatku rolnego. W związku z czym Naczelnik Urzędu Skarbowego w J.prowadził stosowne postępowanie egzekucyjne umorzone jednak z uwagi na brak majątku dłużniczki. W związku z utrzymującym się stanem zadłużenia i nieskutecznością egzekucji administracyjnej, rolniczy organ rentowy –zaskarżoną w niniejszym postępowaniu-decyzją z dnia 22 stycznia 2015 r. orzekł o solidarnej odpowiedzialności nabywców gospodarstwa rolnego dłużnika tj. Z. W.i B. W.oraz uczestników A. C.i G. C.za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od I kwartału 2010 r. do II kwartału 2011r. w kwocie 1.846 zł. Równocześnie Sąd I instancji ustalił, że zakup przez wnioskodawców gospodarstwa rolnego A. C.(pięciu działek rolnych niezabudowanych nr 376/1, 376/2, 401, 683/1 i 683/2) miał na celu poszerzenie własnego gospodarstwa rolnego kupujących. Na podstawie umowy sprzedaży, zawartej

w formie aktu notarialnego w dniu 26 maja 2011r. (...)kupili oni nieruchomości rolne o łącznej pow. 3,33 ha położone w R.za cenę 15.000 zł. Przed podpisaniem umowy wnioskodawca uregulował należności związane z obciążeniem, które było uwidocznione w dziale (...)– ciężar realny oraz w dziale IV - dwie hipoteki umowne zwykle w kwocie 1,50 zł i 3,50 zł. Zarówno przed zawarciem umowy, jaki w trakcie sporządzania aktu notarialnego uczestniczka zapewniała wnioskodawców, iż posiadane przez nią nieruchomości stanowią jej majątek osobisty i nie są w żaden inny sposób obciążone. Oświadczyła, że nieruchomości nie są w posiadaniu osób trzecich oraz zapewniła, że nie posiada zobowiązań, które spowodować mogłyby wpis hipoteki przymusowej. Wnioskodawcy poza uzyskaniem w dniu 24 maja 2011 r. odpisu zwykłego z księgi wieczystej w żaden inny sposób nie sprawdzali stanu prawnego nieruchomości A. C.. Planując zakup działek nie zwracali się do Urzędu Gminy w W., ani do Urzędu Skarbowego w J.o wydanie zaświadczenia o ewentualnych zaległościach podatkowych A. C.. Nie występowali też do KRUS Placówki Terenowej w J.o jakąkolwiek informację dotyczącą ewentualnych zaległości składkowych, mimo że docierały do nich wiadomości o kłopotach finansowych zbywcy. Po zawarciu umowy sprzedaży nabyte przez wnioskodawców działki zostały ujawnione w nowej księdze wieczystej(...). Sąd Okręgowy ustalił też, że Z. W.podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników od IV kw. 1995 r. Od listopada 2013 r. zmieniono warunki jego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników dla osób rozpoczynających wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej. Zgłaszając się po raz pierwszy do ubezpieczenia społecznego rolników Z. W.był właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 4,54 ha. Po nabyciu nieruchomości od A. C.powierzchnia prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego powiększyła się do 7,87 ha fiz. Obecnie wnioskodawca wraz z żoną są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o pow. 8,0216 ha fiz. Wnioskodawczyni B. W.pracuje zawodowo poza rolnictwem, stąd nie podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Na koncie ubezpieczeniowym wnioskodawców nie ma żadnego zadłużenia. W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Przemyślu uznał żądanie odwołania za nieuzasadnione, a zaskarżoną decyzję Prezesa KRUS za trafną i odpowiadającą prawu. Dokonując bowiem oceny prawnej sprawy, Sąd I instancji zauważył, że stosownie do przewidzianego w art.52 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r o ubezpieczeniu społecznym rolników (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) odesłania, znajdzie swoje zastosowanie art. 112 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 746 ze zm.) statuujący odpowiedzialność solidarną z dłużnikiem nabywcy przedsiębiorstwa lub zorganizowanej jego części za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane

z prowadzoną działalnością gospodarczą. Przy odpowiednim więc zastosowaniu tej normy prawnej oznacza to odpowiedzialność nabywcy gospodarstwa rolnego lub jego zorganizowanej części (w rozumieniu tego z art.7 ust.1 ustawy o u. s. r. ,

a więc o areale min. 1 ha przeliczeniowego) z którym powiązana jest zaległość składkowa zbywcy, do wartości nabytego gospodarstwa lub jego zorganizowanej części (art. 112 § 3 Ordynacji podatkowej). Jednocześnie uwolnienie się od tej odpowiedzialności uwarunkowane jest wykazaniem przez nabywcę, że przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć o tych zaległościach, przy czym miernikiem powyższego jest (stosownie do art.112 § 6 Ordynacji podatkowej) skorzystanie przez nabywcę z instytucji zaświadczenia o którym mowa z kolei w art.306 g Ordynacji podatkowej. Tym samym w sytuacji gdy odwołujący nabyli od dłużnika A. C. część gospodarstwa rolnego ale o areale przenoszącym 1

ha przeliczeniowy - co oznaczało powiązanie zaległości składkowej z nabytą częścią gospodarstwa w szczególności w sytuacji gdy na skutek tego zbycia dłużnik zachował areał o pow. poniżej 1 ha przeliczeniowego – i to za kwotę 15.000 zł przy istniejącej w dacie nabycia zaległości w wysokości jedynie 1.846 zł ,a nadto nie poczynili żadnych starań

o pozyskanie z KRUS wyżej wskazanego zaświadczenia o wysokości zaległości składkowych zbywającego gospodarstwo , powołany wyżej art.112 Ordynacji podatkowej miał swe pełne zastosowanie. To zaś uzasadniało –stwierdzone w zaskarżonej decyzji Prezesa KRUS - przeniesienie odpowiedzialności za nieopłacone składki na wnioskodawców .Jednocześnie Sąd I instancji podkreślał, że wbrew stanowisku odwołujących ,wypis z księgi wieczystej nie może być utożsamiany z powołanym wyżej zaświadczeniem , przy czym zgodnie z art. 7 pkt 1. ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.

o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 707 ze zm.) rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych i tak nie działa przeciwko prawom obciążającym nieruchomości z mocy ustawy. W podstawie prawnej wyroku , oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego , powołany został art. 477^{1 4}§ 1 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 27 marca 2015r. zaskarżony został przez Zbigniewa W. i B. W.. W nazwanej odwołaniu apelacji z dnia 24 kwietnia 2015r. wnioskodawcy, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądania odwołania ,a tym samym stwierdzenia ,że nie odpowiadają za zaległości składkowe uczestniczki A. C. wobec pozwanego rolniczego organu rentowego, zarzucili ,że co do zasady w ich sytuacji nie mógł mieć swego zastosowania art.112 ustawy Ordynacja podatkowa jako ,że gospodarstwo rolne nie jest przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 55¹ k.c. Powołując

w uzasadnieniu apelacji obszernie fragmenty , mającego potwierdzać tą tezę, uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 maja 2013r. III AUa 1468/12 LEX nr 1331089 skarżący niezależnie od tego dodatkowo naprowadzali ,że art.52 ust. 1 pkt 1 ustawy o u. s. r . nie odsyła do art.306 g Ordynacji podatkowej ,stad bezzasadność wymagania uzyskania przez nich z KRUS zaświadczenia o zaległościach składek zbywcy gospodarstwa , a nadto w przepisach tej ostatniej regulacji prawnej rolniczy organ rentowy nie jest w ogóle definiowany jako organ podatkowy. Równocześnie skarżący raz jeszcze przyznawali ,że docierały do nich informacje o kłopotach finansowych A. C..

Uczestnicy A. C. i G. C. , jak też pozwany rolniczy organ rentowy nie ustosunkowali się do treści apelacji wnioskodawców.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie , rozpoznając apelację Z. W. i B. W. ,zważył co następuje;

Wniesiony przez wnioskodawców środek zaskarżenia nie może odnieść pożądanego skutku. W ocenie bowiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 27 marca 2015 r. jest rozstrzygnięciem trafnym i odpowiadającym prawu.

W świetle bezspornych okoliczności faktycznych spór w przedmiotowej sprawie ogranicza się do kwestii stosowania prawa. Przy czym o ile wnioskodawcy w treści odwołania co do zasady nie kwestionowali możliwości przypisania im jako nabywcom gospodarstwa rolnego odpowiedzialności za zaległości składkowe zbywcy , a więc zastosowania w tym względzie art. 112 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2015r.,poz. 613)- co więcej przy wykorzystaniu instytucji zaświadczenia przewidzianego w art.306 g tej ustawy jako przesłanki ekskulpującej ich od tej odpowiedzialności (podnosząc jedynie, iż zaświadczeniem tym był wypis z księgi wieczystej nabywanej nieruchomości nie zawierający stosownego wpisu o zaległościach składkowych zbywcy gospodarstwa rolnego) , o tyle w postępowaniu apelacyjnym zarzut skarżących dotyczy generalnie braku podstaw do uznania odpowiedzialności nabywcy gospodarstwa rolnego za składki na ubezpieczenie społeczne rolników zbywcy gospodarstwa , a więc samej możliwości zastosowania powołanego na wstępie art. 112 Ordynacji podatkowej ,przy dodatkowym podkreśleniu ,że art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2015r.poz. 704 ze zm.) nie odsyła też do art. 306 g Ordynacji podatkowej w zakresie możliwości uzyskania od rolniczego organu rentowego (który nie jest też organem podatkowym) stosownego zaświadczenia o

zaległościach składkowych zbywcy, przy wskazaniu na-mający potwierdzać ten pogląd -wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 maja 2013r.

III AUa 1468/12 Lex nr 1331089. Odnosząc się tym samym do tego najdalej idącego zarzutu zaskarżenia z całą mocą stwierdzić należy, że – w ocenie tut. Sądu

w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę – jest to zarzut zupełnie chybiony

, a przywołany wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu (jakkolwiek nie jednostkowy bo także potwierdzony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie wydanym w innym składzie w dniu 19 listopada 2014r. III AUa 500/14 Lex nr 1567059) nie trafny, jako oparty na chybionej argumentacji prawnej. Przewidziane bowiem w art. 52 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników do składek na ubezpieczenia społeczne odpowiednie odesłanie, w tym wypadku do art. 112 Ordynacji podatkowej statuującego zasadę odpowiedzialności nabywcy przedsiębiorstwa za zaległości podatkowe zbywcy, przy założeniu racjonalności działań ustawodawcy wyklucza

w zdecydowany sposób przyjęte w wyżej powołanych orzeczeniach sądowych założenie o odpowiednim stosowaniu poprzez niezastosowanie omawianej normy prawnej. Z kolei w powołanym wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie znalazło się dodatkowe, zupełnie niezrozumiałe w tej sytuacji zastrzeżenie, że omawiane odpowiednie zastosowanie tej normy prawa podatkowego nie oznacza jej zastosowania do każdej zaległości składkowej, bez wyjaśnienia w takim razie które z nich

i z jakich względów mają jednak podlegać tej regulacji. Oczywiście jest przy tym, że gospodarstwo rolne nie jest przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 55¹ k.c., nie mniej jednak składki na ubezpieczenie społeczne rolników mają tak jak należności podatkowe publicznoprawny charakter (bliżej na ten temat w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003r. III CZP 85/02 OSNC 2003/10/129). Stąd, choć są to zobowiązania osobiste rolnika, to jednak obowiązek ich opłacania jest pochodną prowadzenia działalności rolniczej na danym gospodarstwie rolnym, a tym samym składki te w bezpośredni sposób są powiązane z prowadzeniem danego gospodarstwa rolnego. W świetle więc powyższego dla Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

w niniejszym składzie oczywistym jest, iż omawiane odpowiednie zastosowanie

art. 112 Ordynacji podatkowej oznacza w tym wypadku jedynie konieczną modyfikację tego przepisu do stosunków prawnych z zakresu rolniczego ubezpieczenia społecznego, co stanowi o tym, że co do zasady istnieją pełne podstawy do przeniesienia odpowiedzialności zbywcy gospodarstwa rolnego za zaległości składkowe na nabywcę tego gospodarstwa w określonych w w/w przepisie przypadkach i na przewidzianych tam zasadach. Powyższe potwierdzają też wprost orzeczenia sądów apelacyjnych, w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 czerwca 2012 r. III AUa 730/11 OSA Sz 2013/2/159 - 173, czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 stycznia 2013 r. III AUa 1037/12 LEX nr 1267330. Odpowiadając z kolei na zarzut zaskarżenia dotyczący braku legitymacji pozwanego rolniczego organu rentowego do wydawania przewidzianego w art. 306 g Ordynacji podatkowej zaświadczenia o wysokości zaległości składkowej zbywającego, z uwagi na brak zdefiniowania KRUS w art. 13 §1 tej regulacji prawnej jako organu podatkowego, jak również co do braków podstaw stosowania powołanego przepisu z uwagi na brak stosownego w tym względzie odesłania w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, Sąd Apelacyjny -odrzucając również i te zarzuty skarżących - chciałby przede wszystkim już na wstępie podkreślić, że oczywistym jest, iż z uwagi na sam przedmiot regulacji Ordynacji podatkowej jej przepisy nie mogą wymieniać rolniczego organu rentowego jako organu podatkowego. Niemniej jednak organ ten pełni podobną funkcję w odniesieniu do stosunków prawnych z zakresu rolniczego ubezpieczenia społecznego, właśnie z mocy przewidzianego w wyżej wskazanym art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o u.s.r. odesłania do przepisów ustawy podatkowej. Stąd legitymizacja działań KRUS (Prezesa Kasy) będących w kompetencjach organów podatkowych jak na przykład tych występujących w przedmiotowej sprawie, a dotyczących orzekania o odpowiedzialności osób trzecich za zaległości składkowe dłużnika.

Z kolei omawiane odesłanie do § 6 art.112 Ordynacji podatkowej ,który przewiduje, że nabywca nie odpowiada za zaległości podatkowe, które nie zostały wykazane

w zaświadczeniu o którym mowa w art. 306 g tej ustawy ,stanowi też dostateczną podstawę do stosowania tego ostatniego przepisu także na gruncie stosunków prawnych z zakresu rolniczego ubezpieczenia społecznego (jest to tzw. normatywne subodesłanie, inaczej odesłanie „piętrowe”), co oznacza ,iż rolniczy organ rentowy ma pełne kompetencje do wydawania omawianego zaświadczenia (o takim też odesłaniu stanowi wprost uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. I UZP 9/11 OSNP 2012/13-14/177 dotycząca co prawda zawartego w art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych omawianego odesłania, ale jest to przepis tożsamy w swej treści do zawartego w art. 52 ust.1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników). Równocześnie należy też zauważyć , że brzmienie art.112 Ordynacji podatkowej - tak jak trafnie przyjął to Sąd I pierwszej instancji – poprzez zawarte w jego § 6 odesłanie do możliwości uzyskania stosownego zaświadczenia, wyznacza tym samym swoisty miernik należytej staranności nabywcy gospodarstwa rolnego , przy czym oczywistym jest ,że zaświadczeniem tym nie jest wypis z księgi wieczystej . Niezależnie od tego , że -jak równie trafnie skonstatował to Sąd Okręgowy w Przemyślu- art.7 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r.o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity Dz. U. z 2013r.,poz.707 ze zm.) stanowi wprost ,że rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych nie działa przeciwko prawom obciążającym nieruchomości z mocy ustawy niezależnie od wpisu. Skoro więc wnioskodawcy ,jako nabywcy gospodarstwa rolnego o pow. przenoszącej 1 ha przeliczeniowy (3,33 ha), nie uzyskali przed nabyciem tego gospodarstwa zaświadczenia z KRUS o wysokości zaległości składkowych zbywającego (które na datę nabycia stanowiły kwotę 1.846 zł)- mając nadto , co sami przyznali ,wiedzę o kłopotach finansowych uczestników (przy uwzględnieniu cen wolnorynkowych znamienna jest też w tym względzie cena zakupu tego gospodarstwa za kwotę zaledwie 15.000 zł), to zaistniały pełne przesłanki do przypisania im subsydiarnej odpowiedzialności za te zaległości .

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów ,podzielając w zupełności tak ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną sprawy Sądu I instancji ,na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono o oddaleniu apelacji wnioskodawców.